

[Socialministeren.]

myndiget til indtil 31. December i Aar at indbetale eller udbetale, hvad man vil, til Arbejdsgivere, der antager arbejdsløse Personer; den Statsunderstøttelse, der tilkommer disse Personer som arbejdsløse. Det er en Betingelse for Udbetalingen af Understøttelse, at Virksomhedens samlede Arbejderstyrke ved Antagelsen af nye Arbejdere dels bringes op over det gennemsnitlige Antal af beskæftigede Arbejdere i det tilsvarende Kvartaar i det foregaaende Aar, dels det gennemsnitlige Tal i det foregaaende og løbende Kvartaar. Hvis jeg uden at risikere noget over for Udenrigsministeren tør sige det, vil jeg gerne meddele, at det var akkurat det samme Princip, jeg i min Naivitet lagde til Grund for det første Forslag, men som altsaa er blevet kværket i de 3 afgørende Institutioner. I Frankrig har man ikke været opmærksom paa, hvor langt ude Arbejdsministeren har været; dér har man altsaa givet ham den Bemyndigelse. Jeg gør Retsforbundet opmærksom derpaa, for at det, hvis dets Indflydelse skulde strække til, kan advare Frankrig i rette Tid. Endvidere har den franske Regering i Januar i Aar fremsat et Lovforslag, som tilsikrer at ophæve Adgangen til at anvende Overarbejde inden for Industri og Haandværksvirksomhed. Man ser altsaa, at Frankrig er lige paa Randen af Revolution.

Men for at vende tilbage til rolige og stilfærdige Forhold som de danske vil jeg sige, at jeg er enig med den højtærede Ordfører i, at der ikke kan tænkes at komme særlig meget ud af dette Lovforslag, efter at man fra næsten alle Sider har værget sig imod; at der virkelig skulde ske noget betydeligt og afgørende her. Alligevel er jeg glad over, at man dog indleder denne Vej; det er jo muligt, at det kan vise sig, at man, hvis man først kommer i Gang, og hvis Forholdene skulde blive saaledes, at Arbejdsløsheden holder sig eller forværres, i Landbruget, og det var egentlig paa forskellige Former af Landbrugserhvervet, jeg først tænkte, skulde se med andre Øjne paa denne Lovgivning, end man gør i Øjeblikket. Thi ganske vist kan man ikke i al Almindelighed starte en storslaaet Lovgivning, der, som den ærede Ordfører Hr. Elgaard fremhævede, kan betragtes af Udlandet som en skjult Eksportpræmie, selv om jeg nu maaske knap vilde være saa forskrækket for Tanken, som det ærede Medlem Hr. Elgaard og det ærede Medlem Hr. Rager var, og derfor heller ikke ulejlige Udenrigsministeren,

uden hvor jeg absolut ansaa det for nødvendigt, men jeg haaber dog, at der skal vise sig Muligheder, man i Øjeblikket ikke tænker paa, ogsaa med Hensyn til Landbrugserhvervet, saaledes at de beskæftigelsesmæssige Virkninger, hvis Forholdene paa Arbejdsmarkedet vedbliver at være saa uheldige som nu, vil blive større, end det ærede Medlem Hr. Elgaard troede. Jeg haaber, at man senere vil kunne forvente ogsaa Venstres Medvirken til en Fortsættelse af denne Lovgivning, hvis den skønnes heldig og nødvendig.

Det ærede Medlem Hr. Elgaard sluttede med at stille et Spørgsmaal til mig vedrørende Nationalbankens Valutapolitik. Jeg maa sige, at jeg er ikke i Stand til paa nogen ansvarlig Maade fra denne Talerstol at give Udtryk for, hvorledes Nationalbankens Valutapolitik skulde komme til at genere dette Lovforslags Omraade. Jeg tror ikke, at den faar noget at betyde, og hvis man i øvrigt er utilfreds med denne Politik, bør man jo henvende sig til min Kollega Handelsministeren.

Jeg lagde Mærke til, at det ærede Medlem Hr. Bouet henviste til et Samarbejde med Teknologisk Institut, og at det ærede Medlem Hr. Rager sagde, at det maatte være en Opgave for Erhvervene. Ja, jeg tror nu, at det altid maa være en Opgave for vedkommende Minister, naar et Lovforslag er gennemført, at gøre, hvad han kan, for at gøre de forskellige Institutioner, der kan have Interesse i det, opmærksomme paa, at det er gennemført, thi det er jo faktisk saaledes, at selv om der ikke gennemføres nær saa meget, som der tales om her i Landet, er der alligevel ude omkring en vis Mangel paa Kendskab til, hvad der er Lov, og hvad der ikke er Lov. Jeg tillader mig derfor at gøre Teknologisk Institut opmærksom paa denne Lov, og jeg tillader mig yderligere, forhaabentlig med det ærede Medlem Hr. Gregersens Samtykke, ogsaa at gøre Dansk Arbejde opmærksom paa Løven.

Det ærede Medlem Hr. Rager var jo, det maa man indrømme, selv om han sluttede sig til Forslaget, overmaade forsigtig baade i sin Vurdering af dets Rækkevidde og i sin Vurdering af de farlige Følger, en Lovgivning af denne Art kunde have. Jeg haaber, det ærede Medlems Syn skal vise sig at være for pessimistisk.

Det ærede Medlem gjorde til Slut en Bemærkning vedrørende Ændringsforslaget under Nr. 4 om Rigsdagens Medvirken ved Administrationen og sagde, at trods den Kritik, der ofte blev rejst mod Rigs-